

Bevezetés

Ábrahám történetének mai epizódja így kezdődik: *ezek után az események után...* Tudjuk, hogy „*ezek az események*” nagy győzelmet takarnak: Ábrahám szövetségeseivel karöltve legyőzi a keleti királyok szövetségét, és kiszabadítja unokaöccsét: Lótót azok fogságából. Egy ilyen nagy győzelem után, mert az az volt: nagy győzelem, azt várnánk, hogy Ábrahám hitben megerősödve, önbizalomtól duzzadva éli tovább az életét. **De nem ez történt!** Hirtelen, szinte átmenet nélkül, egy kétségek között vergődő emberrel találkozunk, akinek a lelke a jövő miatt megtelik félelemmel és aggodalommal. *Lehetséges ez? Hogyan történhet mindez?*

1. A hála helyett...

Egy nagy győzelem után nem egy ilyen keserű párbeszédet várnák! Nem panaszkodást: **Ó, Uram, Örökkévaló! Mit ér nekem a jutalom, ha gyermektelenül halok meg, és a damaszki Eliézer lesz az örökösöm! Látod, nem adtál nekem gyermeket és minden vagyonom ezé a szolgálómé lesz!** – *Hogy lehet ez egy Isten oldalán átélt győzelem után? Annyi átélt csoda után, amikor Isten annyiszor bizonyította szeretetét és kegyelmét? A hála helyett?*

Úgy gondolom, hogy *éppen az átélt nagy győzelem az, ami felszínre hoz valami nagyon mélyen eltemetett gondolatot és érzést Ábrahám lelke mélyéről.* Ez az ember tisztában van azzal, hogy a győzelem, amit átélt, nem az övé, hanem Istené. Isten volt az, aki ismét megmutatott valamit a hatalmából. És pontosan ez az, ami Ábrahámból kihozza azt a kétséget, ami benne élt, csak mélyen eltemetve. *Ha Istennek ilyen hatalma van, akkor miért nem válik valóra az az ígélet, ami az utódra vonatkozott?*

Voltál már úgy, ahogyan Ábrahám? Érezted már azt, amit ő? Isten ígért valamit, te elhitted, de az idő csak telt és semmi sem történt. Bajban vagy és segítségre szorulsz, várod, hogy Isten cselekedjen, de nem történik semmi. Látod Isten hatalmát és szeretetét életed más területein, de pont ott, ahol a legjobban fáj, ott az Isten nem cselekszik. S valahonnan nagyon mélyről feltör egy érzés, egy kétely: *hol vagy, amikor szükségem van Rád? Hol marad mindaz, amit ígértél?*

2. Isten reakciója

De miként reagál erre a Megszólított? Miként fogadja Ábrahám felszínre törő kétségét? Megbántódik és haragosan leteremti Őt, amiért ilyen hitetlen szavakat ki mert ejteni a száján? Ha Isten egy zsarnok lenne, aki nem tűr semmilyen ellentmondást, akkor ezt tenné, ehelyett ezt olvassuk: **Az Örökkévaló azonban ezt válaszolta: „Nem Eliézer örököl utánad! A saját fiad, aki tőled származik – ő lesz az örökösöd!” Majd az Örökkévaló kivitte Ábrámot a szabad ég alá, és ezt mondta: „Nézz föl az égbe, Ábrám! Számold meg a csillagokat, ha tudod! Így lesz az utódaiddal is!**

De milyen kapcsolat az, ami nem bírja el azt, hogy az egyik fél a legőszintebben megfogalmazza az érzéseit? Még akkor is, ha az, amit kimond az bánthatja a másikat. Isten a legőszintébb kapcsolatra törekszik velünk. Ezért sincsen helye annak, hogy a lelkünk mélyén rejtegezzünk bármit is attól félve, hogy mit fog szólni, ha kimondok valamit, amit érzek! Ráadásul van-e bármi, amit el tudunk rejteni Isten szemei elől? **Mielőtt kimondanám, te már érted a szavam...** - állapítja meg Dávid. Nincsen semmi, amit elrejtethetnénk előle!

2 | Kétségek között – 1Mózes 15,1-6.

3. Egy hívő embernek nem lehetnek kétségei?

Amikor Édesapám meghalt, akinek gyógyulásáért sokat imádkoztam, egyszerre ott álltam, és nem értettem semmit. Az imádsággal kapcsolatos ígéretek cikáztak a fejemben, olyanok, mint ez: *Mindazt, amit imádságokban hittél kértek, meg fogjátok kapni.* Én imádkoztam. Hittel kértem. Az Édesapám mégis meghalt. *Hogy lehet ez?* Először magamat vádoltam, majd Isten felé fordultam: Lehet, hogy az, amiben eddig hittem, az mégsem igaz? Isten mégsem tartja be azt, amit ígér? Kimondtam: *Csalódtam benned, Uram! Nem tartottad meg azt, amiket ígértél!*

Azokban a napokban sokat tépelődtem azon, hogy nem követtem-e el a világ leghatalmasabb bűnét azzal, hogy ezt kimondtam. Lehet-e egy hívő ember csalódott? Kétkedhet-e Isten jóságában? Lehet-e boldogtalan és elkeseredett? A legkegyetlenebb világot mi hívők tudjuk magunk köré teremteni, amikor olyan embertelen törvényeket és elvárásokat alkotunk magunknak (és másoknak), amiben nincsen helye semminek, ami emberi. Egy hívő ember nem gyászol. Nem sír. Nem kétségeskedik. Ezekkel a mondatokkal a fejemben jártam-keltem Édesapám elvesztése után. Azután megkérdezte tőlem valaki: *Olyan furcsa az, hogy olyan, mintha nem is érintett volna meg az, hogy elvesztetted az Édesapádat! Furcsa, hogy nem érzel semmit.* – Akkor szakadt át bennem valami. Megértettem, hogy Isten nem azt akarja, hogy úgy viselkedjem, mint egy rideg és érzéketlen gép, aki érinthetetlen.

4. Rosszkor és rossz helyen

Nem az a bűn, hogy néha napján vannak kétségeink, csalódásaink, vagy hogy boldogtalanak érezzük magunkat. Ezek az érzések emberlétünkől fakadnak. De az lehet bűn, ahogyan ezeket az érzéseket kezeljük az életünkben! Mert ilyen-olyan indokkal – pl. mit szólnának mások – elfojtjuk és eltemetjük negatív érzéseinket, vagy engedjük kitörni azokat, csak nem ott és nem az előtt, ahol és aki előtt kellene.

Ábrahám Isten előtt mondta ki, és ami a fő: ki merte mondani lelke legnagyobb kétségét! Nem rejtegette, nem is lett volna ennek értelme, hanem az előtt fogalmazta meg, akinél a legnagyobb eséllyel találhatta meg a választ is! Nem a kétségeink kimondása, hanem azok Isten előtt ki nem mondása az igazi bűn, mert azzal azt üzenjük, hogy nem bízunk benne annyira, hogy beengedjük őt a problémáinkba!

Miért gondolod azt, hogy a te kérdésedre, a te kétségedre nincsen Istennek válasza? Vajon téged kevésbé ismer?

Befejezés

Végezetül arról szeretnék beszélni, hogyan oldódott fel Ábrahám kétsége! Mert ez is nagyon tanulságos! Az Istennel folytatott keserű párbeszéd, az Örökkévaló válasza után ezt olvaszuk: *Abrám pedig hitt az Örökkévalónak...* Vagyis Ábrahám nem csupán hallotta Isten válaszát, hanem meg is hallotta azt. És nemcsak meghallotta azt, hanem (újra) hitt az Úrnak!

Milyen jó lenne, ha válságaink után, mi is erről tehetnénk boldogan bizonyosságot: *Uram, az éltet mindenkit, engem is csak az éltet ezek után, hogy megerősítesz és meggyógyítasz. Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermetől...*